

Assegurança maternal

per

SADURNÍ LLAMBÈS I VALLS

DESPRÉS de llegir el que sobre l'Assegurança Maternal han escrit els Drs. Ruiz Contre-ras i Orenç Valls, no puc menys de fer remarcar algunes coses que, previstes abans, han confirmat els 8 mesos d'experiència del mateix ¹.

Tal com s'ha implantat l'Assegurança Maternal, presenta tres principals defectes, i són de tal magnitud que fan necessari reformar el Conveni, sense esperar un altre any.

El primer i més gran defecte és que l'A. M. *no compleix el fi pel que fou creada*.

El segon defecte és que, *no essent obstètrics* la majoria dels metges de l'Assegurança, no poden donar un rendiment pràctic, ans bé, en molts casos el descrèdit...

El tercer defecte és la remuneració tan migrada en què el treball de l'obstètric és valorat (sense comptar la quasi burla que representa aquell apartat que diu: "Ambdues parts gestionaran que c's Ajuntaments satisfacin aquests reconeixements a raó de 5 pessetes"). Ho ha gestionat algú?

* * *

Sí, e' primer defecte és que l'Assegurança no compleix poc ni molt l'objecte pel que fou creada. Vegem-ho: El fi primordial de l'A. M. és "una p'ena obra de profilaxi" ² o, més clar, "vetllar per la vida i la salut de la mare obrera i dels seus fills i, per tant, acréixer la valor biològica de la raça" ³. En Severí Aznar diu: "El fin *mediato* de este seguro es velar por la conservación y mayor vigor de la raza, disminuir la mortalidad y morbilidad de las madres y de su prole y atenuar sus sufrimientos evitables" ⁴.

No és, doncs, pròpiament el fi de l'Assegurança donar unes pessetes més o menys, ni un descans més llarg o més curt, ni tampoc satisfer una assistència facultativa en els parts, normals o distòcics, sinó que el principal és "vetllar per la vida i salut de mares i fills a fi que acreixi la va'or biològica de la raça", ço que vol dir *preveure* els defectes i consegüentment *evitar* totes les defuncions i xacres dels futurs éssers i llurs mares que d'aquells poden derivar (distòcies per estretors, tumors, posicions vicioses, gemelars, eclàmpsia, etc.).

Si les assegurades han d'arribar al part i sols a força d'hores i hores de dolors s'han de donar compte de què el part és impossible espontàniament, per alguna d'aquelles causes que fàcilment s'haurien previst, de què li serveix l'Assegurança Maternal?

Si l'embarassada es dona compte que no pot parir quan ja el fill ha mort: si la toxèmia es veu quan esclata l'eclàmpsia, o una defectuosa posició fetal sorprenen en l'últim moment del part, posant en greu perill la vida de mare i fill, quina utilitat li reporta l'Assegurança?

Doncs tot això passa perquè l'Assegurança Maternal *no funciona segons el Reglament*, sinó segons les normes que mitjançant el "Suplement Sanitari" donen a la interessada, i que en la pràctica és així: l'embarassada es posa en mans de la llevadora i aquesta *no* li aconsella el reconeixement *ni* demana el metge sinó quan ja l'oportunitat profilàctica ha passat. (S'ha de reconèixer que hi ha algunes, molt escasses, excepcions.)

Hauria, doncs, de modificar-se la Base 5.ª de manera que l'embarassada que *no hagués estat reconeguda abans del part pel tocòleg* (no per la llevadora so'ament), *tampoc tingués dret* a l'assistència *sinó a càrrec seu*. Així mateix, la Base sisena, apartat últim, hauria de fer-se constar,

¹ En tot quant escric, sols faig referència als pobles, no a la capital, de la qual desconec les modalitats de l'A.

² "L'Assegurança obligatòria de Maternitat i la Dona Obrera", de J. Mon, 1932, pàg. 16.

³ Preàmbul de la llei. ("L'Assegurança obligatòria de Maternitat i la Dona Obrera", de J. Mon, 1932, pàg. 21.)

⁴ Vida Social Femenina, de 31-VIII-31.